

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/299/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5111242367
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5111242367.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Ladislava Mejstříka, v právnej veci navrhovateľa Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava proti odporcovi W. V., nar. XX. X. XXXX, bytom T. X, D., v konaní o zaplatenie 771,99 Eur, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 14C/107/2012-91 zo dňa 21. marca 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu m e n í tak, že odporca j e p o v i n n ý uhradiť navrhovateľovi 153,80 Eur spolu s 9,5 % ročným úrokom z omeškania od 27. 10. 2011 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku návrh z a m i e t a .

Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľovi 76,90 Eur spolu s 9,5 % ročným úrokom z omeškania od 27. 10. 2011 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku návrh zamietol, odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Po vykonanom dokazovaní považoval za preukázaný nárok navrhovateľa na zaplatenie finančnej čiastky vyplatenej nstržm. V. A. navrhovateľom za poškodenie na zdraví, ktoré utrpel protiprávnym konaním odporcu vo výške 5 bodov podľa znaleckého posudku znalca MUDr. C., výške bodu 15,38 Eur, spolu 76,90 Eur, vo zvyšku návrh zamietol, keď v konaní nemal preukázané iné poškodenie zdravia, ktoré bolo spočiatku udávané ako pomliaždenie stehna, neskôr členku. Poškodenie zdravia spôsobené nstržm. V. A. úderom ruky odporcu, a to drobnej tržnej ranky spodnej pery, mal preukázané dohodou o vine a treste a rozsudkom v trestnom konaní sp. zn. 22T/83/2011 zo dňa 22. 7. 2011, ako i záznamom evidovaným v služobnom úraze spísaným 7. 3. 2011 a zo správy o prerokovaní poškodenia zdravia v súvislosti so služobným úrazom alebo chorobou z povolania. Zároveň zo znaleckého posudku č. 41/2011 znalca MUDr. C. zistil, že podľa záznamov v zdravotnej dokumentácii V. A. podľa nálezu obvodnej lekárky pri ošetrení mal na vnútornej strane dolnej pery drobnú tržnú ranku, ktorá bola mierne opuchnutá. Iné zranenie na tele poškodeného zistené nebolo. Hodnota bolestného pre nstržm. V. A. pri tržnej rane bola hodnotená počtom 5 bodov, čo predstavuje 76,93 Eur. Uviedol, že iné poškodenie zdravia, tak ako bolo popísané v posudku o bolestnom, vypracovanom posudkovým lekárom MUDr. R. A., nezistil.

Okresný súd odmietol priznať navrhovateľovi ním žiadaný dvojnásobok bolestného v zmysle citovaného ustanovenia zákona s tým, že tento zákon sa nevzťahuje na tretie osoby, a to ani v prípade, ak škodu

spôsobili policajtom pri výkone služby, zodpovedajú za škodu spôsobenú policajtom. Tretia osoba, ktorá škodu spôsobila, nezodpovedá za nároky, na ktoré má nárok policajt podľa služobných predpisov, nakoľko sa jedná o vzťah medzi služobným úradom a policajtom. V rámci regresného nároku môže prejsť na služobný úrad len nárok na náhradu škody, na ktorý by mal inak nárok policajt. Preto vyslovil názor, že nie je možné priznať ako škodu zvýšenie nároku podľa ust. § 173 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. a aj v tejto časti nárok navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 2 O.s.p. s prihliadnutím na pomer úspechu a neúspechu účastníkov v spore.

Proti rozsudku okresného súdu, v zákonnej lehote, doručil odvolanie navrhovateľ. Vytýkal, že okresný súd spochybnil kontrolu bodového ohodnotenia, ktoré vypracoval posudkový lekár Ministerstva vnútra SR MUDr. R. A. dňa 17. 6. 2013, a to i napriek tomu, že podľa § 85 ods. 1 písm. c/ a d/ zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov v znení neskorších predpisov posúdenie účelnosti vynaložených nákladov spojených s liečením služobného úrazu alebo choroby z povolania a kontrolu bodového ohodnotenia služobného úrazu na účely náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa rozumie u policajtov lekárskou posudkovou činnosťou, ktorú podľa odseku 2 poukazovaného ustanovenia vykonáva posudkový lekár a hlavný posudkový lekár. Podľa odseku 3 poukazovaného ustanovenia posudkový lekár vykonáva posudkovú činnosť podľa odseku 1 a pri výkone lekárskej posudkovej činnosti spolupracuje s praktickým lekárom a revíznym lekárom zdravotnej poisťovne. Navrhovateľ poukazoval na tú skutočnosť, že v prípadoch služobných úrazov policajtov, príslušníkov policajného zboru SR ide o posudkových lekárov Ministerstva vnútra SR a nie o posudkových lekárov sociálnej poisťovne, a pokiaľ sa okresný súd vo svojom rozsudku odvolal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžo 13/2010, nie je možné toto rozhodnutie na daný prípad vzťahovať. Ďalej uviedol, že pri náhrade škody, spôsobenej policajtom, ide o špeciálny zodpovednostný vzťah medzi služobným úradom a policajtom, ktorý sa posudzuje podľa zákona č. 73/1998 Z.z. a podľa tohto zákona sa postupuje v konaní o náhradu škody, pričom rozsah a spôsob náhrady škody v prípadoch úrazu upravuje tretia časť zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení vojakov a policajtov v znení neskorších predpisov. V zmysle ust. § 188 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. ak služobný úrad poškodenému uhradil škodu, má nárok na náhradu škody voči tomu, kto poškodenému za takúto škodu zodpovedá podľa osobitného predpisu, a to v rozsahu zodpovedajúcom miere tejto zodpovednosti voči poškodenému, ak sa vopred nedohodlo inak. V tejto súvislosti poukazoval na znenie ust. § 114 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z.z., podľa ktorého služobný úrad, služobný orgán, útvar sociálneho zabezpečenia ministerstva alebo vojenský úrad sociálneho zabezpečenia má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá mu vznikla výplatom dávky nemocenského zabezpečenia a dávky úrazového zabezpečenia v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania Vytýkal, že okresný súd v napadnutom rozsudku znenie poukazovaných ustanovení zákona nebral do úvahy, keď nstržm. V. A. nielenže neuznal dvojnásobok náhrady za bolesť, ktorá mu v zmysle § 173 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. prináleží, ale nepriznal mu ani náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s liečením, na ktoré má v zmysle ust. § 23 zákona č. 328/2002 Z.z. nárok a ktoré mu boli priznané posudkovým lekárom MV SR MUDr. R. A. v kontrole bodového ohodnotenia zo dňa 17. 6. 2011. V nadväznosti na uvedené žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť a jeho návrhu v celom rozsahu vyhovieť a priznať požadovanú náhradu trov konania.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa označenom ako „odvolanie“ uviedol, že bol po operácii chrbtice, keď ho napadol policajt A., čo mu môže dosvedčiť aj jeho mama. Okresný súd v Žiline rozhodol, že vyjadrenia lekárov na úraz p. A. sú nepravdivé a že je nevinný. Vyjadril vieru v spravodlivosť justície a ako prípadného svedka žiadal vypočuť i svoju matku.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a po doplnení dokazovania oboznámením spisu Okresného súdu v Žiline sp. zn. 22T/83/2011, záznamu o evidovanom služobnom úraze č.l. 15, správy o prerokovaní poškodenia zdravia v súvislosti so služobným úrazom alebo chorobou z povolania z č.l. 16, krajského posudku o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia z č.l. 28, rozhodnutia Krajského riaditeľstva policajného zboru v Žiline č.l. 31 rozhodol spôsobom, uvedeným vo výrokovej časti rozhodnutia.

Po preskúmaní veci krajský súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam. Nestotožnil sa ale s právnym posúdením veci zo strany okresného súdu, keď dospel k záveru, že v danom prípade nepostupoval správne pri aplikácii ust. § 114 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z.z. v spojitosti s ust. § 173 ods. 1 a 3 zákona č. 73/1998 Z.z..

Krajský súd sa plne stotožnil s postupom okresného súdu pokiaľ ustálil poškodenie zdravia a nároky zamestnanca navrhovateľa nstržm. V. A. vo výške 5 bodov podľa znaleckého posudku znalca MUDr. C. v odbore chirurgia a traumatológia vo výške bodu 15,38 Eur, celkovo 76,90 Eur. V danom prípade okresný súd správne uviedol, že je viazaný rozsudkom súdu o tom, či bol spáchaný trestný čin, kto ho spáchal podľa § 135 ods. 1 O.s.p., pričom z rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 22T/83/2011 zo dňa 22. 7. 2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 22. 7. 2011 mal nepochybne preukázané, že odporca bol uznaný vinným z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona, ktorého sa dopustil 6. 3. 2011 v mieste jeho trvalého bydliska, keď pri pokuse o založenie pút sa začal oháňať rukami na členov hliadky, pričom jedenkrát udrel päťou ruky nstržm. V. A., ktorému spôsobil drobnú tržnú ranku spodnej pery, pričom sa jednalo o ľahký úraz nevyžadujúci práceneschopnosť.

Práve s prihliadnutím na poukazovaný rozsudok Okresného súdu Žilina v trestnom konaní ani krajský súd nemohol vec skutkovo posúdiť inak a ustáliť, že nstržm. A. boli protiprávnym zavineným konaním odporcu spôsobené i iné zranenia, tak ako boli popísané MUDr. R. A., nakoľko i v zázname o evidovanom služobnom úraze bolo pri popise zranenia uvedené, že nstržm. A. bol napadnutý odporcom tak, že tento udrel poškodeného päťou do spodnej pery tváre. Sám poškodený V. A. do zápisnice o pojednávaní pred okresným súdom v trestnej veci 7. 3. 2011 uviedol, že mu odporca vrazil päťou do spodnej časti pery a i svedok H. do zápisnice v trestnom konaní 11. 4. 2011 potvrdil, že jeho kolega mal rozbitú peru pri zásahu, a to konaním odporcu.

Správne preto okresný súd pri posudzovaní rozsahu poškodenia zdravia poškodeného V. A. vychádzal z takto zadokumentovaných skutočností, z ktorých iné poškodenie zdravia V. A. nevyplývalo.

Na druhej strane sa však krajský súd nestotožnil s právnym posúdením veci, pokiaľ odmietol priznať navrhovateľovi dvojnásobok vyplatenej náhrady za bolesť V. A.. Zastal názor, že i v danom prípade je potrebné aplikovať § 114 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z.z., podľa ktorého služobný úrad má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá mu vznikla výplatou dávok sociálneho zabezpečenia v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania V danom prípade bolo jednoznačne preukázané, že navrhovateľ poškodenému A. podľa § 173 ods. 1 a 3 zákona č. 73/1998 Z.z. vyplatil bolestné v dvojnásobnej výške, a teda pokiaľ podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá mu vznikla v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania, dospel krajský súd k záveru, že bez ohľadu na to, že ust. § 173 ods. 1 a 3 zákona č. 73/1998 Z.z. je vnútorným predpisom, upravujúcim vzťahy medzi služobným úradom a policajtom, je potrebné naň prihliadať i v rámci regresného nároku a tento priznať navrhovateľovi v ním uplatnenej dvojnásobnej výške. Je tu potrebné prihliadať na to, že policajt pri výkone služby je osobitne chránený, má osobitné postavenie oproti iným fyzickým osobám a toto je práve potrebné zohľadňovať i pri uspokojovaní nárokov, ktoré vznikajú v súvislosti s protiprávnym konaním tretích osôb, keď pri výkone služby dôjde k poškodeniu ich zdravia. Jedná sa aj o určité preventívne opatrenie, keď zvýšenou ochranou policajtov pri výkone ich služby sa má pod rizikom výplaty zvýšených náhrad v súvislosti s poškodením ich zdravia tretím osobám zamedziť v útokoch voči takto osobitne chránenej skupine verejných činiteľov.

Iný výklad je neprípustný, nakoľko by viedol k preneseniu zodpovednosti za zavinené protiprávne správanie tretích osôb na služobný úrad.

V nadväznosti na uvedené potom krajský súd rozsudok okresného súdu zmenil spôsobom, uvedeným vo výrokovej časti rozhodnutia. Vo zvyšku návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, s prihliadnutím na pomer úspechu a neúspechu účastníkov v spore (§ 224 ods. 1, § 142 ods. 2 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e** .